

آمریکا در اجلاس آستانه؟

صفحه ۲

معرفی هیأت داوران فیلم فجر

صفحه ۱۳

وطن امروز

گفت‌وگوی «وطن امروز» با بهناز ضرابی‌زاده نویسنده «گلستان یازدهم»

خاطرات شهید همسایه

صفحه ۱۳



تیتراژ امروز

اظهار نظر های غیر کارشناسی سیاسیون بر ویرانه پلاسکو

یار نبودید بار نباشید

ضعف قانون در حوزه مسائل ایمنی در یادداشتی از محسن پیرهادی

صفحه ۲

اسامی دوپینگی های ورزش اعلام شد

صفحه ۱۴

رهبان ملی گرای آلمان، فرانسه، ایتالیا و هلند در کوبلنتس دیدار کردند

شعار اروپای آزاد ضد اتحادیه اروپا

صفحه ۱۵

شورش بزرگ در واشنگتن در روز تحلیف رئیس جمهور جدید

ملی گرایی ترامپی به جای امپراتوری

صفحه ۱۵

ساخت وساز حتی با عینک خوش بینی را کد است

چهارمین سال رکود مسکن

صفحه ۲



مردم خودروی اسپیدر در حادثه پلاسکو را گلباران کرده اند - عکس سارا رجایی فارس

صفحه ۴

مردم با حضور در ایستگاه های آتش نشانی و اهدای گل یاد آتش نشانان شهید حادثه پلاسکو را گرامی داشتند

گلباران جانفشان ها

درباره مرده خوری سیاسی و مسأله کارآمدی

محمد زعبی زاده

جالب تر اینجاست که پس از وقوع حادثه پلاسکو و پدید آمدن موج ناآرامی و سیاسی بازی بخشی از شورای شهر تهران در افکار عمومی و تبدیل کردن حادثه دلخراش پلاسکو توسط جریان متبوعش به یک بازی سیاسی، استعفاي خود را پس گرفت و خیلی جالب مرزهای موج‌سواری سیاسی را جابه‌جا کرد و گفت: تا مشخص شدن سرنوشت آتش نشان های مفقود و اتمام عملیات آواربرداری در شورا می‌مانم!

رفتاری از این جنس یعنی برای ما «رجل صرفا سیاسی کار» آنچه اهمیت ندارد مساله مردم است و کارآمدی برای آنها و همیشه آنجایی که منافع سیاسی و حزبی مان ایجاب می‌کند!

البته گفته پیداست بین «مدیریت کاخ‌نشینی» که از راه دور سقف مشکل بازماندگان قربانیان حادثه قطار تبریز- مشهد را بیمه آن فرد می‌داند و مدیری که زودتر و جلوتر از نیروهایش در میدان است و ضد انقلاب و بی‌بی‌سی و فلان نیوز و بهمان آنلاین فحش کشش می‌کنند، تفاوت وجود دارد اما مساله اینجاست که این تفاوت هم برای حل مساله کارآمدی نظام جمهوری اسلامی کفایت نمی‌کند و تا نسبت افات دموکراسی لاشخوری، دموکراسی و میزپرستی به این سبک و سیاق با کارآمدی و مدیریت کارآمد حل نشود قسه و غصه همان است که بود!

است شیپور از سر گذاشت نواخته شود؟ تا کی قرار است دولت شود سه‌ماهه عام گروه‌های سیاسی که وزیرش پس از جزغاله شدن دهه‌ها نفر در فاجعه قطار آنگونه اظهار نظر کند؟ تا کی قرار است جماعتی فقط بر رأی مردم سوار بشوند و موج سواری کنند؟! انصافا به همین شعورای شهر اخیر شهر تهران که قرار است نهادی تخصصی برای پیگیری امور شهری و نظارت بر معضلات شهری از جنس پلاسکو باشد دقت کنید؛ قیل از برگزاری انتخابات که گروه‌های سیاسی مختلف برای درج نام هنرنیسه‌ها و خوانده‌ها در لیست با هم مسابقه گذاشته بودند، بعد از برگزاری انتخابات و برتری نسبی جریان منتقد دولت و عدم توفیق جریان حامی دولت در انتخاب شهردار همسو با خود هم، جریان حامی دولت، در استعفا و پیوستن به دولت و جایگاه‌های مدیریتی چرب و نرمتر مسابقه گذاشتند. ابتدای امر مهدی شهردار را همسو با خود هم، جریان حامی دولت، در استعفا و پیوستن به دولت و جایگاه‌های مدیریتی چرب و نرمتر مسابقه گذاشتند. ابتدای امر مهدی حجت آهنگ استعفا و حضور در میراث فرهنگی سر داد، سپس سلطانی فر راهی میراث فرهنگی بعد از وزارت ورزش شد و از همه جالب‌تر احمد مسجدجامعی، وزیر ارشاد دولت اصلاحات که قصد کرد در سال پایانی دولت و شورا از مواهب پست مدیریتی دولتی بی‌بهره نماند و استعفاي خود را رسماً اعلام کرد، تا همگی نشان دهند اگر اولویت سیاسی‌شان چیز دیگری باشد و سمت بهتر به آنها پیشنهاد شود رأی مردم به موی‌شان هم نیست،

چند روز دیگر تب و تاب فاجعه پلاسکو هم فروکش می‌کند و دوباره روز از نو و روزی از نو. چند روز دیگر که استریم شبکه‌های اجتماعی از عکس دلآوران آتش نشانی خالی می‌شود، چند روز دیگر که عکس گرفتن‌ها و رژه رفتن‌های مسئولان با ربط و بی‌ربط با مساله پایان یافت و عکس‌های شان در رسانه‌ها خوب چرخید، چند روز دیگر که لشکر کشی تئوتیتری و پلاسی و فیس‌بوکی برای داغ کردن و ترند کردن فلاتی باید برود و فلاتی قهرمان است تمام شد، تازه می‌شود روز از نو و روزی از نو، تازه گروه‌ها و جریان‌های سیاسی مترشان را دست می‌گیرند تا اندازه بگیرند چقدر در این گیرودار رأی به کیسه‌شان رفته است، تازه می‌آیند بررسی کنند که چگونه سازمان رأی خود را بر بنای خراب شده پلاسکو بنا کنند؟ چگونه دوطبقی نو بر مبنای ویرانه پلاسکو سازند و از قبل آن رأی بی‌اوردند و دوباره با تعارف و عدم قاطعیت و مدیریت باری به هر جهت سبب‌ساز وقایعی هولناک چون حادثه قطار تبریز- مشهد شدند و همین طور این سبک باطل ادامه پیدا کند، سبک باز تولید ناکارآمدی برای فتح صندوق و فتح صندوق برای تولید ناکارآمدی! راستی! نسبت دموکراسی با مساله کارآمدی قرار است تا کی اینگونه وارونه ادامه پیدا کند؟ تا کی قرار

چشم پزشکی پاستور!

صادق فرامرزی

تفاوت میان «چشم مردمی» و «عینک دولتی» را در تمام گزاره‌های بالا بخوبی می‌توان مشاهده کرد. با چشم مردم دولت یازدهم دولتی بوده که در آن رکود بی‌سابقه اقتصادی معیشت مردم را با مآخراه روبه‌رو کرد، مسکن مهر و طرح‌های مشابه اجتماعی که می‌توانست روزنه امیدی برای بهبود شرایط اقتصادی طبقات محروم و مستضعف باشد با عبارات تحقیر آمیزی تعطیل شد و ترس قطع یارانه‌ها هر لحظه در میان محرومان حس می‌شود، برجام هم چیزی جز گذاشته شدن تمام تخم‌مرغ‌های کشور در سید مذاکرات در قبال آنچه رئیس بانک مرکزی آن را تقریباً هیچ خطاب کرد، نبود اما با عینک دولتی آنچه در این دولت رخ داده شمایل دیگری دارد به گونه‌ای که سیاست‌های دولت مانع تورم چندصد درصدی (چیزی که پس از بحران اقتصادی ناشی از افسول ارزش نقره در گردش بر «جور دیگر» دیدن است؛ ببینید: حالا میلی بر آن نیست که طبق وعده انتخاباتی سال ۹۲ جیب مردم میزان رکود و تورم را نشان دهد، دولت همانطور که رئیسش چند ماه پیش اذعان داشت احساس پیروزی می‌کند که همانند ونزولا در شرایط کاهش قیمت نفت به تورم چندصد درصدی نرسیده است. مجدداً بر خلاف وعده انتخاباتی رئیس جمهور که قرار بر تکمیل و ادامه ساخت مسکن اجتماعی امهر! بود این طرح، «مخرّف» خوانده شد و چندی پیش نیز فاتحه‌ای بر ادامه ساختش خوانده شد اما از آن طرف اگر محرومانی که مسکن اجتماعی می‌توانست تنها امیدشان به خانه‌دار شدن باشد ناامید شده‌اند دولت چند شبانه‌روز جشن و پایکوبی برگزار کرد تا از پیروزی‌اش در خرید ایرباس برای چند درصد مرفه ایرانی رونمایی کند. به فتح‌الفتح دولت برسیم؛ «برجام» اسم رمز موفقیت در هر عرصه‌ای بود. در دوران پیش‌برجام نیازی نبود درباره راه‌حل دولت در عرصه‌های مختلف سوالی پرسیده شود، چرا که جواب از قبل مشخص بود: برجام باعث لغو تحریم‌ها، لغو تحریم‌ها باعث ورود سرمایه خارجی و ورود سرمایه خارجی باعث رونق در همه عرصه‌ها می‌شود اما آنچه رخ داد شکل و شمایل دیگری داشت، هیچ‌گاه چرخ برداشته شدن تحریم و پس از آن ورود سرمایه خارجی نچرخید ولی این پایان کار نبود، مدت کمی نگذشت که رئیس جمهور دستاورد اصلی برجام را یادآور شد: «برجام سایه جنگ را از سر کشور برداشت.»

میان چشم مردمی و عینک دولتی فاصله تب و مرگ قرار دارد. مردمی که با چشم‌هایشان بدن تب کرده جامعه را مشاهده می‌کنند و دولتی که با عینکش به آنها مرگ را نشان می‌دهد تا نعمت تب خود را شاکر باشند. طبیعی است در این شرایط رئیس‌جمهور چشم منتقدان خود را به جایگاه متهم فرا بخواند، آنها را متهم به نندیدن و محکوم به زدن عینک به چشمان خود کند. اما آنچه در این میان تغییر نمی‌کند فاصله و شکاف چشم مردم و عینک دولت است. دولتی که با چشم مسلح هم نمی‌تواند انبوه بی‌خانمان‌ها را در استان تهران مشاهده کند و آن را از اساس نفی می‌کند چشم غیرمسلح منتقدان را مبتلا به کورنگی می‌داند. فارغ از موفقیت یا عدم موفقیت دولت در قبولاندن جامعه به رضایت از تب خویش با ترس مرگ (چیزی که دولت در مقوله برجام با مطرح کردن نبود برجام مساوی با جنگ نظامی بود پیگیری می‌کند) آنچه خطرناک‌تر از همه به چشم می‌آید اصرار دولت بر ادامه مسیر طی شده است، گو اینکه کاروان تدبیر و امید خود نیز باور کرده‌اند برجام منجی کشور از تورم چندصد درصدی بوده است.

روزنه

مرحوم هاشمی رفسنجانی

امیر استکی

از لحظه‌ای که خبر فوت مرحوم هاشمی‌رفسنجانی منتشر شد، حجم زیادی از تولیدات رسانه‌ها به این خبر اختصاص یافت که طبیعتاً سهم اصلی در این میان با اخبار و حواشی و اطلاع‌رسانی است. سهم کوچکی از این تولیدات به اظهار نظر‌ها درباره شخصیت آن مرحوم و توضیح چگونگی برخورد با این رویداد ناگهانی، اختصاص داشت. سهمی که از پس از خاکسپاری ایشان، کم‌کم افزایش خواهد یافت. نکته اساسی اما در این میان این است که هاشمی‌رفسنجانی واقعا که بود؟ مبارز خستگی‌ناپذیر انقلابی؟ یار با وفای امام خمینی؟ سیاستمداری زیرک؟ سردار سازندگی و آبادانی؟ آغاز کننده و توجیه‌کننده مسابقه تحمل مسؤولان جمهوری اسلامی؟ بزرگ‌ترین گسترش‌دهنده سرمایه‌داری و بازار آزاد در ایران پس از انقلاب؟ عالیجناب سرخوش؟ اریستوکراتی بی‌اعتنا به سازوکارهای دموکراتیک؟ سیاستمداری محافظه‌کار؟ سردهسته کاخ‌نشینان سابقاً انقلابی؟ اصلاح‌طلبی معتدل؟ پرچمدار اصلاحات سیاسی؟ آزادی‌خواهی بی‌پروا؟

با کمی تامل و تسامح می‌شود سوالاتی را که درباره مرحوم هاشمی‌رفسنجانی مطرح کردیم به عنوان آنچه در طول زمان درباره وی گفته می‌شد و به آن معروف بود، مطرح کنیم. حقیقتاً همه این عناوین و برجسبها روزگاری به میزان قابل توجهی در توصیف مرحوم هاشمی رفسنجانی به کار برده می‌شدند، البته با تفاوت‌هایی در صورت‌بندی آنها. اما آیا هاشمی‌رفسنجانی واقعا همه اینها بود؟ به نظر نگارنده هاشمی هیچگاه به شکل کامل هیچکدام از آنچه گفته شد نبوده است. به نظر من او ترکیبی از تعدادی از توصیفات یاد شده است، البته بیشتر آنهایی که به نوعی به مسائل رفتاری وی اشاره دارند. اما هاشمی‌رفسنجانی به شکلی همیشه شخصیتی بر ساخته داشته است. بر ساخته‌هایی که با توجه به قسمتی از آرا و نظرات و عملکرد او در زمان‌های مختلف توسط دوستان و دشمنانش ایجاد می‌شدند. برای همین است که وقتی اقتضات سیاسی تعدادی از دشمنان قسم‌خورده هاشمی را به دوستان و یاران غار او تبدیل کرد، هاشمی‌رفسنجانی از عالیجناب سرخوشی که متهم به سرکوب خونین مخالفان سیاسی‌اش بود...

ادامه در صفحه ۵

تصویب لایحه جنجالی اصلاح قانون اساسی ترکیه

گرفته‌اند یا به داعش نسبت داده شده است. این حملات باعث ترس گردشگران و کندی رشد اقتصادی و کاهش شدید ارزش پول ملی ترکیه در برابر دلار آمریکا شده است. **حمله مسلحانه در استانبول** منابع رسانه‌ای در ترکیه روز شنبه اعلام کردند طی ۲۴ ساعت گذشته استانبول شاهد ۲ حمله مسلحانه علیه نیروهای پلیس و یک حمله مسلحانه به یکی از دفاتر حزب حاکم «عدالت و توسعه» بوده است. خبرگزاری دوغان نوشت: در سومین حمله که ظهر شنبه (دبروز) به وقوع پیوست یک فرد مسلح ناشناس به نیروهای پلیس در استانبول حمله کرد. در ۲ حمله قبلی نیز یک پایگاه پلیس و یکی از دفاتر حزب عدالت و توسعه با خمپاره هدف قرار گرفت. تلفات احتمالی این حملات گزارش نشده است. استانبول در شب سلا نو میلادی شاهد حمله مرگبار یک عضو گروه تروریستی داعش بود که طی آن ۳۹ نفر کشته شدند.

تضمین‌کننده ثبات ترکیه می‌داند؛ اردوغان و هوادارانش می‌گویند ترکیه نیازمند نظام ریاستی قدرتمند به شیوه فرانسوی یا آمریکایی است تا مقابل نظام شکننده پارلمانی باشد که در گذشته مانع پیشرفت کشور شده بود، این در حالی است که مخالفان می‌گویند با تصویب این لایحه، اردوغان تا سال ۲۰۲۹ به مسند قدرت باقی خواهد ماند و همین موضوع موجب ایجاد حکومت استبدادی در این کشور خواهد شد. رهبر حزب جمهوری‌خواه خلق، حزب اصلی مخالف در ترکیه با این اصلاحات بشدت مخالفت کرده و گفته است قانونگذاران موافق با این لایحه، به مردم خیانت کرده‌اند. حزب دموکراتیک خلق، سومین حزب بزرگ مجلس ترکیه نیز با اصلاحات قانون اساسی مخالفت کرده است. طبق این گزارش، این رای‌گیری در فضایی از بی‌ثباتی امنیتی انجام شد، زیرا ترکیه در ماه‌های اخیر شاهد حملاتی بوده است که مسؤولیت آنها را یا کردهای ترکیه برعهده

پارلمان ترکیه روز جمعه در دومین جلسه بحث و بررسی خود با پیش‌نویس اصلاح قانون اساسی با هدف تقویت اختیارات رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری این کشور موافقت کرد که راه را برای به همه‌پرسی گذاشتن آن در بهار آینده هموار کرد. براین اساس، ۳۳۹ نماینده به پیش‌نویس اصلاح قانون اساسی رأی دادند که این تعداد آرا، ۹۱ رأی بیشتر از میزان لازم برای تصویب و ارجاع آن به همه‌پرسی بود. در پی این جلسه، بن‌علی ییلدریم، نخست‌وزیر ترکیه گفت: «مردم ما نظر خود را در این باره خواهند داد و تصمیم نهایی را خواهند گرفت». اصلاحات جدید قانون اساسی ترکیه به رئیس‌جمهور اختیار تعیین یا برکناری وزیران را خواهد داد و برای نخستین‌بار در تاریخ ترکیه، پست نخست‌وزیری حذف خواهد شد. حزب حاکم عدالت و توسعه به ریاست رجب طیب اردوغان این اصلاحات قانون اساسی را

گزارش امروز

پارلمان ترکیه روز جمعه در دومین جلسه بحث و بررسی خود با پیش‌نویس اصلاح قانون اساسی با هدف تقویت اختیارات رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری این کشور موافقت کرد که راه را برای به همه‌پرسی گذاشتن آن در بهار آینده هموار کرد. براین اساس، ۳۳۹ نماینده به پیش‌نویس اصلاح قانون اساسی رأی دادند که این تعداد آرا، ۹۱ رأی بیشتر از میزان لازم برای تصویب و ارجاع آن به همه‌پرسی بود. در پی این جلسه، بن‌علی ییلدریم، نخست‌وزیر ترکیه گفت: «مردم ما نظر خود را در این باره خواهند داد و تصمیم نهایی را خواهند گرفت». اصلاحات جدید قانون اساسی ترکیه به رئیس‌جمهور اختیار تعیین یا برکناری وزیران را خواهد داد و برای نخستین‌بار در تاریخ ترکیه، پست نخست‌وزیری حذف خواهد شد. حزب حاکم عدالت و توسعه به ریاست رجب طیب اردوغان این اصلاحات قانون اساسی را